

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: لینکه سایتونگ
نویسنده: رمزی بارود (۱)
فرستنده: نسرين معروفی
۳۰ نومبر ۲۰۲۲

شی در مقابل ترودو

چگونه چین در حال بازنویسی تاریخ با غرب استعماری است

اگرچه تبادل نظر بین شی جین پینگ، رئیس جمهور چین و جاستین ترودو، نخست وزیر کانادا در حاشیه اجلاس سران گروه ۲۰ در اندونزی در ۱۶ نومبر، کوتاه بود، اما در رسانه های اجتماعی به هیجان شدیدی دامن زد. شی با اعتماد به نفس، اگر نه با تحکم، به ترودو که به وضوح نگران بود، درس آداب دیپلماتیک داد. این تبادل نظر را می توان نقطه عطف دیگری در روابط چین با غرب دانست.

رئیس جمهور چین به ترودو گفت: "اگر شما صادق باشید، ما بحث خود را با احترام متقابل انجام خواهیم داد، در غیر این صورت ممکن است عواقب غیر قابل پیش بینی به وجود آید." (۲)
در پایان این مکالمه ناخوشایند، شی اولین کسی بود که اتاق را ترک کرد در حالی که ترودو مردد و ناراحت از اتاق خارج شد.

برای درک اهمیت این لحظه، باید از دریچه یک ذره بین تاریخی به آن نگریم.

زمانی که قدرت های استعماری غربی در اوایل و تا اواسط قرن نوزدهم به استثمار جدی چین پرداختند، حجم کل اقتصاد چین یک سوم کل تولید اقتصاد جهان برآورد می شد. در سال ۱۹۴۹، زمانی که ناسیونالیست های چینی پس از صدها سال استعمار، مداخله سیاسی و استثمار اقتصادی موفق به کسب استقلال شدند، کل تولید ناخالص داخلی چین تنها ۴ درصد از کل تولید اقتصادی جهان بود.

در دورهٔ بین جنگ اول تریاک در سال ۱۸۳۹ و استقلال چین، بیش از صد سال بعد، ده ها میلیون چینی در جنگ های مستقیم، شورش های متعدد و قحطی جان باختند. شورش موسوم به خیزش بوکسر (۱۸۹۹-۱۹۰۱) یکی از تلاش های مذبحخانهٔ فراوان مردم چین برای به دست آوردن درجه ای از استقلال و اعمال حاکمیت لفظی بر کشورشان بود. با این حال، نتیجهٔ آن ویرانی و تباهی بود، زیرا شورشیان، همراه با ارتش چین، توسط اتحاد کشورهای عمدتاً غربی شامل ایالات متحده، اتریش-هنگری، بریتانیا، فرانسه و دیگران سرکوب شدند.

تعداد کشته شدگان فاجعه بار بود و حد متوسط تخمین ها تعداد آنها را بیش از ۱۰۰ هزار نفر رقم می زد و در نتیجه، چین بار دیگر مجبور شد مانند دو جنگ تریاک و همچنین بسیاری از موارد دیگر در گذشته گردن به تسلیم نهد. اکنون هفت دهه بعد، بار دیگر چین در مرکز رویدادهای جهانی قرار گرفته است. خبر خوب برای برخی و خبر وحشتناک برای دیگران.

سند ستراتیژی امنیت ملی ۲۰۲۲ ایالات متحده که در ۲۲ اکتوبر منتشر شد، چین را به عنوان «تنها رقیبی» اعلام کرد که «هم قصد دارد نظم بین المللی را تغییر دهد و هم به طور فزاینده ای دارای توان اقتصادی، دیپلماتیک، نظامی و تکنولوژیک برای انجام این کار است» توصیف می کند.

موضع ایالات متحده به هیچ وجه تعجب آور نیست، زیرا غرب همچنان به تعریف روابط خود با بیجینگ بر اساس میراث استعماری صدها سال گذشته ادامه می دهد.

برای غرب، صعود مجدد چین مشکل ساز است، نه به دلیل کارنامهٔ حقوق بشر این کشور، بلکه به دلیل سهم رو به رشد آن در اقتصاد جهانی که در سال ۲۰۲۱ به ۱۸.۵۶ درصد رسید. این قدرت اقتصادی، همراه با قدرت نظامی رو به رشد، عملاً به این معنی است که بیجینگ به زودی قادر خواهد بود تصمیمات سیاسی را در حوزهٔ نفوذ رو به رشد خود در اقیانوس آرام و همچنین در سطح جهان دیکته کند.

طعنهٔ تلخ اینجاست، که زمانی این چین بود که به همراه بخش گسترده ای از آسیا و جنوب جهانی به حوزه های نفوذ تقسیم شده بود و این واقعیت که بیجینگ اکنون در حال ایجاد معادل خود از تسلط ژئوپلیتیک غربی است باید دولت های غربی را بشدت نگران کند.

قدرت های غربی سال های مدیدی، از وضعیت حقوق بشر در چین به عنوان توجیه اخلاقی برای مداخلات خود استفاده کرده اند. دفاع ظاهری از حقوق بشر و دفاع از دموکراسی در گذشته ابزارهای مناسب غربی بود که مبنای اخلاقی لفظی را برای مداخله فراهم می کرد. به درک چین، اتحاد هشت کشوری که شورش بوکسرها را سرکوب کرد، بر اصول مشابهی بنا شده بود.

این بازی تا امروز ادامه دارد و دفاع از تایوان و حقوق اویغورها و سایر اقلیت ها هنوز در دستور کار ایالات متحده و غرب است.

در واقع، اظهارات واشنگتن حاکی از آن است که ایالات متحده در حال برداشتن اولین گام ها برای قبول ظهور اجتنابناپذیر چین به عنوان یک رقیب جهانی است. بایدن پیش از دیدار ۱۵ نومبر خود با رئیس جمهور شی در اندونزی، در نهایت، هر چند تلویحاً، واقعیت غیرقابل انکار جدید را تصدیق کرد و گفت: «ما بشدت رقابت خواهیم کرد، اما من به دنبال درگیری نیستم. قصد من این است که این رقابت با احساس مسئولیت انجام گیرد.»

(۱) دکتر رمزی بارود روزنامه نگار، نویسنده و سردبیر نشریهٔ فلسطین کرونیكال است. او نویسندهٔ شش کتاب می باشد. آخرین کتاب او که با همکاری ایلان پایه ویرایش شده است، چشم انداز ما برای آزادی: رهبران و روشنفکران

متعهد فلسطین در مصاحبه. از دیگر کتاب های او می توان به پدرم مبارز راه آزادی و آخرین زمین اشاره کرد. بارود پژوهشگر ارشد غیر مقیم در مرکز اسلام و امور جهانی (CIGA) است. وب سایت او <http://www.ramzybaroud.net> است.

(۲) رفتار شی جین پینگ در قبال ترودو در اجلاس گروه ۲۰ را می توان بخش دیگری از به اصطلاح «دیپلماسی گرگ» چین خواند. این رویداد دراماتیک - کلمات، نحوه بیان و ظرافت های زیرکانه - نشان می دهد که چین خود را تنها یک ابرقدرت شایسته شهرت و احترام جهانی نمی بیند.

منتشر شده در تاریخ: ۲۹ نومبر ۲۰۲۲

برگردان: تارنگاشت عدالت

سه شنبه، ۰۸ آذر - قوس - ۱۴۰۱